

هفت پیاله غضب خدا

¹ و آوازی بلند شنیدم که از میان قدس به آن هفت فرشته می‌گوید که: بروید، هفت پیاله غضب خدا را بر زمین بریزید.² و اولی رفته، پیاله خود را بر زمین ریخت و دمل زشت و بد بر مردمانی که نشان وحش دارند و صورت او را می‌پرستند، بیرون آمد.

³ و دومین پیاله خود را به دریا ریخت که آن به خون مثل خون مرده مبدل گشت و هر نفس زنده‌از چیزهایی که در دریا بود بمرد.

⁴ و سومین پیاله خود را در نهرها و چشمه‌های آب ریخت و خون شد.⁵ و فرشته آنها را شنیدم که می‌گوید: عادل‌ی تو که هستی و بودی، ای قَدّوس، زیرا که چنین حکم کردی،⁶ چونکه خون مقدّسین و انبیا را ریختند و بدیشان خون دادی که بنوشند زیرا که مستحقّند.⁷ و شنیدم که مذبح می‌گوید: ای خداوند، خدای قادر مطلق، داورهای تو حقّ و عدل است.

⁸ و چهارمین پیاله خود را بر آفتاب ریخت؛ و به آن داده شد که مردم را به آتش بسوزاند.⁹ و مردم به حرارت شدید سوخته شدند و به اسم آن خدا که بر این بلایا قدرت دارد، کفر گفتند و توبه نکردند تا او را تمجید نمایند.

¹⁰ و پنجمین پیاله خود را بر تخت وحش ریخت و مملکت او تاریک گشت و زبانهای خود را از درد می‌گزیدند،¹¹ و به خدای آسمان به سبب دردها و دملهای خود کفر می‌گفتند و از اعمال خود توبه نکردند.

¹² و ششمین پیاله خود را بر نهر عظیم، فرات، ریخت و آبش خشکید تا راه پادشاهانی که از مشرق آفتاب می‌آیند، مهیّا شود.¹³ و دیدم که از دهان اژدها و از دهان وحش و از دهان نبی کاذب، سه روح خبیث چون وَرّغها بیرون می‌آیند.¹⁴ زیرا که آنها ارواح دیوها هستند که معجزات ظاهر می‌سازند و بر پادشاهان تمام رُبع مسکون خروج می‌کنند تا ایشان را برای جنگِ آن روز عظیم خدای قادر مطلق فراهم آورند.¹⁵ اینک، چون دزد می‌آیم! خوشبحال کسی که بیدار شده، رخت خود را نگاه دارد، مبادا عریان راه رود و رسوایی او را ببینند.¹⁶ و ایشان را به موضعی که آن را در عبرانی حارمَجْدُون می‌خوانند، فراهم آوردند.

¹⁷ و هفتمین، پیاله خود را بر هوا ریخت و آوازی بلند از میان قدس آسمان از تخت بدر آمده، گفت که: تمام

Ausgießung der Zornschaalen auf die Erde

¹Und ich hörte eine große Stimme aus dem Tempel, die sprach zu den sieben Engeln: Geht hin und gießt aus die Schalen des Zornes Gottes auf die Erde!²Und der erste ging hin und goss seine Schale auf die Erde; und es entstand ein böses und übles Geschwür an den Menschen, die das Malzeichen des Tieres hatten und die sein Bild anbeteten.

³Und der zweite Engel goss seine Schale aus ins Meer; und es wurde Blut wie von einem Toten, und alle lebendigen Seelen starben im Meer.

⁴Und der dritte Engel goss seine Schale aus in die Wasserströme und in die Wasserquellen; und es wurde Blut.⁵Und ich hörte den Engel der Wasser sagen: HERR, du bist gerecht, der da ist und der da war, und heilig, dass du dieses Urteil gesprochen hast,⁶denn sie haben das Blut der Heiligen und Propheten vergossen, und Blut hast du ihnen zu trinken gegeben; denn sie sind's wert.⁷Und ich hörte einen anderen aus dem Altar sagen: Ja, HERR, allmächtiger Gott, deine Gerichte sind wahrhaftig und gerecht.

⁸Und der vierte Engel goss seine Schale aus in die Sonne, und es wurde ihr gegeben, die Menschen zu versengen mit Feuer.⁹Und die Menschen wurden versengt von der großen Hitze, und sie lästerten den Namen Gottes, der Macht hat über diese Plagen, und taten nicht Buße, ihm die Ehre zu geben.

¹⁰Und der fünfte Engel goss aus seine Schale auf den Thron des Tieres; und sein Reich wurde verfinstert, und sie zerbissen

شد! ¹⁸ و برقها و صداها و رعدھا حادث گردید و زلزلهای عظیم شد آن چنانکه از حین آفرینش انسان بر زمین زلزلهای به این شدّت و عظمت نشده بود. ¹⁹ و شهر بزرگ به سه قِسم منقسم گشت و بُلدان امّتھا خراب شد و بابل بزرگ در حضور خدا به یاد آمد تا پیاله خمر غضبِآلودِ خشم خود را بدو دهد. ²⁰ و هر جزیره گریخت و کوهها نایاب گشت، ²¹ و تگرگی بزرگ که گویا به وزن یک من بود، از آسمان بر مردم بارید و مردم به سبب صدمه تگرگ، خدا را کفر گفتند زیرا که صدمه اش بی نهایت سخت بود.

ihre Zungen vor Schmerzen ¹¹ und lästerten Gott im Himmel wegen ihren Schmerzen und wegen ihren Geschwüren und taten nicht Buße über ihre Werke.

¹² Und der sechste Engel goss seine Schale aus auf den großen Wasserstrom Euphrat; und das Wasser vertrocknete, damit bereitet würde der Weg den Königen vom Aufgang der Sonne. ¹³ Und ich sah aus dem Mund des Drachen und aus dem Mund des Tieres und aus dem Mund des falschen Propheten drei unreine Geister, wie Frösche; ¹⁴ denn es sind Geister der Dämonen, die tun Zeichen und gehen aus zu den Königen auf der ganzen Welt, um sie zu versammeln für den Kampf am großen Tag Gottes, des Allmächtigen. ¹⁵ Siehe, ich komme wie ein Dieb. Selig ist, wer wacht und seine Kleider bewahrt, dass er nicht nackt umhergehe und man seine Blöße sehe. ¹⁶ Und er versammelte sie an einen Ort, der da heißt auf Hebräisch Harmagedon.

¹⁷ Und der siebte Engel goss seine Schale aus in die Luft; und es ging eine Stimme aus vom Tempel des Himmels von dem Thron, die sprach: Es ist geschehen. ¹⁸ Und es geschahen Stimmen und Donner und Blitze; und es geschah ein großes Erdbeben, wie es noch nie gewesen ist, seit Menschen auf Erden sind, ein so großes Erdbeben. ¹⁹ Und aus der großen Stadt wurden drei Teile, und die Städte der Heiden stürzten ein. Und Babylon, der großen, wurde gedacht vor Gott, dass ihr gegeben werde der Kelch mit dem Wein seines grimmigen Zorns. ²⁰ Und alle Inseln flohen, und keine Berge wurden

Revelation 16

gefunden.²¹ Und ein großer Hagel, wie ein Zentner schwer, fiel vom Himmel auf die Menschen; und die Menschen lästerten Gott wegen der Plage des Hagels, denn seine Plage war sehr groß.